

[Otto Mørch]

Begrebet »medarbejderindflydelse« blev rejst af dansk arbejderbevægelse meget tidligt i dette årbundrede, og begrebet »samarbejdsudvalg« blev skabt som følge af en aftale, der blev indgået mellem de to organisationer på arbejdsmarkedet, Dansk Arbejdsgiverforening og Landorganisationen. En naturlig følge af dette har da også været, at lønmodtagerne i den offentlige sektor fik de samme rettigheder som lønmodtagerne havde på det private område, og derfor er der også indgået en aftale mellem staten og de offentligt ansattes organisationer.

Samarbejdsudvalgene skal betragtes ud fra mange synsvinkler. Samarbejdsudvalgene er et af de instrumenter, der har til formål at sikre arbejdspladsen. Det er en opgave, der også påhviler tillidsrepræsentanten på den pågældende arbejdsplads, og derfor er det naturligt, at tillidsrepræsentanterne har sæde i samarbejdsudvalgene. En tillidsrepræsentant udpeges ikke af en organisation, men vælges af de ansatte på arbejdspladsen, og tillidsrepræsentanter har derfor pligt til at varetage samtlige ansattes interesser, hvilket jeg også synes de i høj grad lever op til. Derfor er den mindretalsbeskyttelse, forslagsstillerne søger at påberåbe sig, udelukkende af teoretisk art.

Jeg må sige rent ud, at hvis dette forslag gennemføres, så vil det betyde, at samarbejdsmulighederne mellem ledelse og ansatte vanskeliggøres. Det vil undergrave hele tillidsmandsinstitutionen. Det vil skabe kaos på de enkelte arbejdspladser. Jeg spørger: er det dét, man ønsker fra forslagsstillernes side? Det håber jeg ikke.

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til dette forslags gennemførelse, fordi det er uigenomtænkt, og fordi det er undergravende. Vi betragter alene dette forslag som et udslag af hr. Bertel Haarders angreb på organisationerne, og vi foretrækker i socialdemokratiet at løse eventuelle problemer på en praktisk og realistisk måde. Vi håber, at når denne debat er færdig her i dag og vi kommer til udvalgsarbejdet, så vil der vise sig forståelse for, at man ikke kan gribe ind i overenskomster, som er indgået på fuldt legalt og lovligt grundlag.

Det undrer mig, at de konservative er medforslagsstillere. Jeg står her med et citat fra Folketingstidende 1971-72, sp. 2634, fra en debat, vi havde i 1971 på grundlag af et

radikalt forslag, og her siger den konservative ordfører:

»Det er ikke nogen tilrådelig fremgangsmåde, at man i folketetinget, efter at staten og repræsentanter for dens ansatte har forhandlet sig til enighed om en løsning af et problem, kommer og vil ændre dette forhandlingsresultat.«

Jeg håber, at det under udvalgsbehandlingen vil vise sig, at de konservative stadig væk har denne gode holdning til lønmodtagerne inden for det offentlige område. De konservative har det jo sådan, at de af de borgerlige partier relativt er det parti, der har den største tilslutning netop blandt de grupper, man her taler om.

Grethe Fenger Møller (KF):

Ja, jeg synes ikke, at hr. Otto Mørch skal vente til udvalgsbehandlingen. Jeg synes godt, jeg her og nu vil sige, at vi har et godt forhold til lønmodtagerne, og det vil vi også gerne bevare, og en positiv holdning til dem.

Jeg har meget svært ved at forstå, at først afviser finansministeren dette forslag, og så kommer hr. Otto Mørch op på nogle meget, meget, meget høje vindinger og begynder at tale om, at dette er et angreb mod organisationerne. Det er der ikke tale om. Men vi kan være enige om, at vi ønsker at løse problemerne på en praktisk og en realistisk måde, sådan som hr. Otto Mørch udtrykte sig. Jeg finder også, at det normalt er rimeligt, at det er arbejdsmarkedets parter, altså arbejdsgiverne og de faglige organisationer, der taler sig til rette om en masse forhold.

Når det drejer sig om dette beslutningsforslag, så må jeg sige, at det jo allerede tidligere er fastslået, at der ikke er nogen organisationsforpligtelse for offentligt ansatte. Det er fastslået af domstolene i Agnethe Hansen-sagen fra 1958, og det er fastslået af dette folketing, da daværende finansminister Viggo Kampmann efter krav fra Bertel Dahlgaard måtte opsi en HK-overenskomst, som dengang kunne opfattes som en eksklusivaftale.

Jeg er enig med finansministeren, når han siger, at den sag, vi har på dagsordenen i dag, ikke drejer sig om eksklusivaftaler, for det har den sådan set ikke noget at gøre med. Den har noget at gøre med, at man ikke skal kunne tilpligtes at være medlem af en organisation, og det betyder også, at man